

Սիպիլ

Ժամանակի՛ն

Դուն գոր շատեր ուրացան,
Աստվածներու կարգ դասեցին շատերն ալ,
Անշրպետին չորրորդ ծավալն է, ըսին
Մեծ գիտուններ բազմաձայն:

Այլ ո՞վ երբեք չափեց քեզ,
Ո՞վ թափանցեց գաղտնիքներուդ քու ամբավ,
Մշտաթավալ քու սրարշավ կամքիդ վես
Ո՞վ երբեք անցքը տեսավ:

Հսկա ծառեր գոսացան,
Փռշուր փռշուր ինկան խրրոխտ, սեզ սեռներ,
Ահեղ պորներ ու տաճարներ փոսացան.
Դուն անասասան կ'ապրիս դեռ:

Անգույն, անծիր ու անձայն,
Ծայրածավալ ունայնություն համագրավ,
Ոչինչ մը չես, էակ մ'ալ չես, անբաժան
Իսկություն մ'ես դուն, իրա՞վ:

Խոստումներով բոլոր սուտ՝
Տառապողին համար կեցած անխրլիրտ.
Գոհ սիրտերու համար կ'անցնիս որքա՛ն շուտ,

Անանց հետքեր թողով բիրտ:

Օրե՞նք մ'ունիս արդյոք դուն,
Թե օրենքրդ անհեթեթ կամքն է անբավ,
Եվ կ'անասատենք երբ խոլ կամքիդ տատերուն,
Մեզ կը պատմես անխափան:

Այդ ուժն ահեղ գրտար ո՞ւր,
Ո՞վ դատավոր կարգեց ըզքեզ մեր վրրա,
Ո՞վ քեզ տըվավ երկաթեն կոտ, սուրեն սուր,
Իշխանության գավազան:

Եթե անգոր չըլլար մարդ,
Եվ կամ ըլլար գոնե նըվազ անարի,
Արդյեք քեզ դեմ չէ՞ր հոշակեր մահ ու մարտ
Բանակներով վիթխարի:

Մա՛րտ, ի՞նչ գենքով, անանուն
Անէություն քեզ դեմ, ոսին ուրվակա՛ն,
Հերոսներու, հանճարներու վեհագույն
Համայնակույ գերեզման:

Ո՞ր շանթ, ամպրոպ բազմաբոց
Երկինքներու, աշխարհներու քենն ու վրեժ
Ըզքեզ անեծքն աստվածներու և մարդոց
Կրցան ընել գահավեժ

Դուն ապրեցար սրնացիր
Որ ծովերը ցամքին, հատնին կյանքերն ալ,
Որ աստղերը մարին, իյնան ցան ու ցիր
Խոր փոսերուն մեջ մըռայլ:

.....

Անհունին մեջ տարուբեր՝
Միտքս անգոր է պայքարելու քեզի դեմ.
Այլ քեզմե խոր, քեզմե անհուն, քեզմե վեր
Հոգվույս ուժը ես գիտեմ:

Ան է միայն որ ազատ,
Պիտի սլանա անցնի դարերն ապագա,
Թափանցելով խորհուրդներու միգապատ,
Պիտի տիրե անոնց վրա:

1931